

Sygn. akt VI Gz 193/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Barbara Frankowska

SO Anna Walus-Rzasa (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa : M. G.

przeciwko : (...). - D. w Irlandii

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na pkt II postanowienia Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 21 lipca 2014 r., sygn. akt V GC 1247/12

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w pkt II w ten sposób, że:

zasądzić od pozwanego (...). - D. w Irlandii na rzecz powoda M. G. kwotę 4.465,00 zł (cztery tysiące czterysta sześćdziesiąt pięć złotych) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 2.400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

2. zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 645,00 zł (sześćset czterdzieści pięć złotych) tytułem kosztów procesu w postępowaniu zażaleniowym, w tym kwotę 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 21 lipca 2014r., Sąd Rejonowy w Rzeszowie w pkt I umorzył postępowanie i w pkt II oddalił wniosek powoda o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że w piśmie z dnia 11 czerwca 2014r., powód cofnął pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia oraz wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu , w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wniosku powód podał, że wiarygodność dochodzona w niniejszym postępowaniu została uznana w postępowaniu upadłościowym, które zostało zakończone na skutek przyjęcia i zatwierdzenia układu przez Sąd Wyższej Instancji w Irlandii w dniu 26 lutego 2014 r.

Uznając cofnięcie pozwu za skuteczne i spełniające wymagania z art. 203 § 4 kpc Sąd Rejonowy umorzył postępowanie na podstawie art. 355 § 1 kpc.

Cytując art. 290 ust. 1 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze Sąd Rejonowy wskazał, że układ wiąże strony niniejszego postępowania. Uznał również, że brak jest podstaw do stwierdzenia, iż wytoczenie niniejszego powództwa było celowe skoro jeszcze przed jego wszczęciem doszło do ogłoszenia postępowania upadłościowego pozwanego, a przedmiotowa wierzytelność została w nim zgłoszona a następnie objęta układem, który wszedł w życie 26 lutego 2014r. Tym samym wszelkie roszczenia wynikające ze spornej wierzytelności powinny zostać zgłoszone w trakcie postępowania upadłościowego. Ponadto Sąd Rejonowy uznał, że w niniejszej sprawie podstawą cofnięcia powództwa i w konsekwencji umorzenia postępowania nie było spełnienie świadczenia przez pozwanego w trakcie postępowania lecz złożenie przez powoda oświadczenia materialnoprawnego wywołującego taki skutek jakby do wytoczenia powództwa w ogóle nie doszło. Tym samym również z tego powodu żądanie w zakresie kosztów nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył powód.

Zaskarżając postanowienie w zakresie pkt II zarzucił:

1. naruszenie art. 98 § 1 kpc w związku z art. 203 § 2 kpc poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na nieuznaniu powoda za stronę wygrywającą sprawę, podczas gdy pozwany dał powód do wytoczenia powództwa , a przyczyną cofnięcia pozwu było zaspokojenie powoda już po wniesieniu powództwa w niniejszej sprawie, w trakcie postępowania upadłościowego, zatem pozwany powinien zwrócić powodowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia jego praw i celowej obrony,

2. naruszenie art. 233 kpc poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na dokonaniu przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych sprzecznych z treścią zebranego materiału dowodowego polegające na :

1) całkowicie błędnym przyjęciu, że do ogłoszenia upadłości pozwanego doszło przed wszczęciem postępowania w niniejszej sprawie, podczas gdy pozew został złożony w dniu 21 listopada 2012r. , a postępowanie upadłościowe pozwanego zostało wszczęte w dniu 23 października 2013r.

2) nieuzasadnionym przyjęciu, że podstawą cofnięcia powództwa w niniejszej sprawie nie jest spełnienie świadczenia przez pozwanego w trakcie postępowania lecz złożenie przez powoda oświadczenia materialnoprawnego wywołującego skutek taki jakby do wytoczenia powództwa w ogóle nie doszło, podczas gdy :

a) z pisma powoda z dnia 11 czerwca 2014r. cofającego pozew, a także ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, iż przyczyną cofnięcia pozwu było zaspokojenie roszczenia powoda po wytoczeniu niniejszego powództwa, a to w toku postępowania upadłościowego pozwanego,

b) zrzeczenie się roszczenia, o którym mowa w art. 203 § 1 kpc dotyczy zrzeczenia się roszczenia w znaczeniu procesowym,

c) zaspokojenie dochodzonego roszczenia w toku postępowania powinno zawsze skutkować cofnięciem pozwu wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, gdyż w sytuacji zaspokojenia roszczenia powództwo staje się bezzasadne zatem w przypadku niecofnięcia pozwu powództwo podlegałoby oddaleniu ,

3. naruszenia art. 328 § 2 kpc w związku z art. 361 kpc poprzez ich niezastosowanie i pominięcie w uzasadnieniu istotnych faktów oraz dowodów, na których Sąd I instancji się oparł przyjmując, że wytoczenie niniejszego powództwa było bezcelowe gdyż przed jego wszczęciem doszło do ogłoszenia upadłości pozwanego, a także przyjmując, że podstawą cofnięcia pozwu nie było spełnienie świadczenia przez pozwanego w trakcie procesu.

4. art. 290 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003r. Prawo upadłościowe i naprawcze poprzez jego zastosowanie w sytuacji, gdy przepis ten nie znajdował zastosowania w sprawie, gdyż postępowanie upadłościowe pozwanego toczyło się w Irlandii wg przepisów prawa obowiązującego w tym państwie.

Mając na uwadze powyższe powód wniosł o:

1. zmianę zaskarżonego postanowienia w całości poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania sądowego w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych ,
2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego,
3. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z załączonych do zażalenia dokumentów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda zasługuje na uwzględnienie.

Zasadne są zarzuty strony powodowej dotyczące naruszenia art. 98 § 1 kpc w związku z art. 203 § 2 kpc a także art. 233 kpc.

Nieprawidłowe jest ustalenie Sądu Rejonowego co do tego, że do ogłoszenia upadłości pozwanego doszło przed wszczęciem postępowania w niniejszej sprawie. Bezspornym jest fakt , że pozew w sprawie został złożony w dniu 21 listopada 2012r., a postępowanie upadłościowe pozwanego zostało wszczęte w dniu 23 października 2013r. (wynika to z załączonych przez pozwanego dokumentów do wniosku o zawieszenie postępowania).

Roszczenie powoda zostało objęte układem o czym poinformował pełnomocnik powoda w piśmie dotyczącym cofnięcia pozwu.

Z powyższego wynika więc, że roszczenie powoda zostało zaspokojone w trakcie postępowania układowego pozwanego. Skutkowało to tym, że powód cofnął pozew w niniejszej sprawie. Cofnięcie pozwu wynikało zatem ze spełnienia świadczenia objętego pozwem.

Skoro więc wytoczenie powództwa było zasadne, zaspokojenie roszczenia powoda nastąpiło w toku postępowania układowego pozwanego, należy przyjąć, że powodowi, stosownie do art. 98 § 1 kpc przysługują koszty postępowania gdyż pozwany dał powód do wytoczenia powództwa. Dlatego też Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie w pkt II na podstawie art. 386 § 1 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc – uwzględniając roszczenie powoda w zakresie kosztów postępowania.

Dodać należy, iż zasadnie powód zarzuca, że w niniejszej sprawie nie znajdują zastosowania przepisy polskiego prawa ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze gdyż postępowanie układowe pozwanego toczyło się w Irlandii.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 w związku z art. 108 § 1 kpc.